

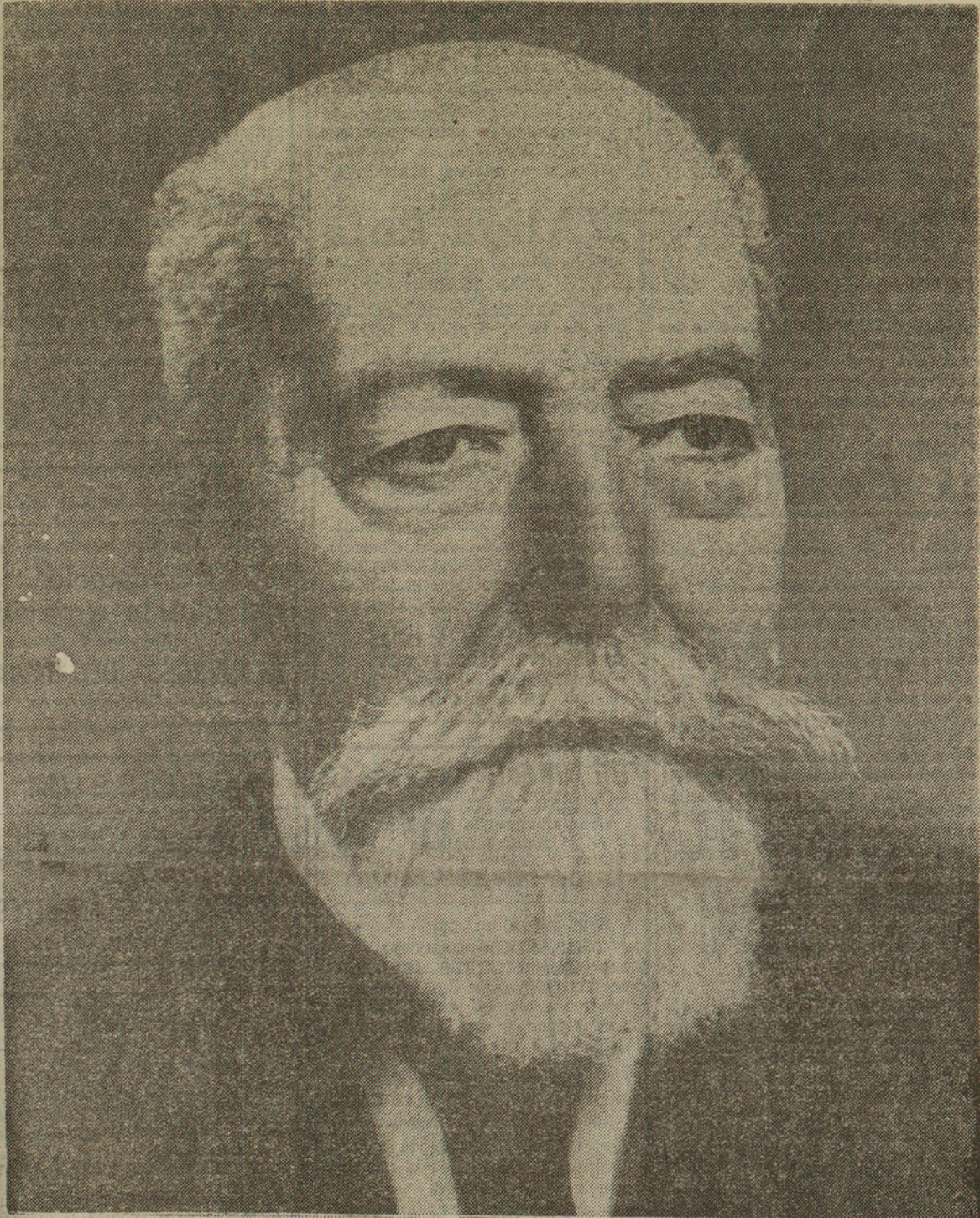
La humanitat

Any II : Núm. 154
Barcelona, 7 de maig de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56 segon :-: Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Aquesta matinada ha mort Paul Doumer, president de la República francesa

Paul Doumer, el primer magistrat de la República Francesa, ha caigut sota el plom assassí. Polític personalment modest, sense un relleu polític d'aquells que despertem passions, d'un càrrec representatiu que li donava escassa participació directa en les lluites de partits i en les activitats internacionals ha estat vilment assassinat per un fanàtic o un desequilibrat, que, en ferir-lo, no ha pensat ferir la persona si a ço que aquesta representava.

El fet, tan imprevis, tan mancat de fonament, tan absurd, ha omplert de consternació a la República Francesa i al món sencer. Tots els països, units en un comú llaç de sentiment, s'han apressat a testimoniar a la República veïna el seu condol. La jove República espanyola, sincerament, ha fet el mateix, expressant a l'ensens el seu dolor i la seva indignació. Catalunya, que sentia també pel President assassinat efusiva simpatia, es condol així mateix de l'acte criminal que ha posat fi a la vida d'un home bo, modest i intel·ligent, d'un polític honrat que havia estat portat pel poble a la més alta representació oficial del País. I Barcelona, a quin progrés industrial havia dedicat Mr. Doumer les seves iniciatives, s'associa al condol que arreu ha produït la seva mort.

No sabem, a l'hora que escrivim aquestes ratlles quines seran les conseqüències del bàrbar assassinat. No sabem si el fet és l'obra d'un boigaïllat o la conseqüència d'un complot, però, davant del fet irremediabile, ajornem tota temença per a expressar el nostre sincer dolor i trametre l'expressió d'aquest a la República francesa.

COM ES PRODUI L'ATEMPTAT CONTRA EL SENYOR DOUMER

París. — L'atemptat comès contra el President de la República, senyor Doumer, tingué lloc a les 15'30, en el moment en què el President entrava a la sala de venda de l'Exposició del Llibre, organitzada per l'Associació d'Escriptors Antics Combatents. En aquell moment, un individu de nacionalitat russa, anomenat Gouloff, aconseguí apropar-se al President i, quasi a boca de canó, disparà contra ell quatre trets de revòlver, tocant en el cap el President, que caigué a terra.

L'assassí disparà després un altre tret, que tocà en una munyeca a l'escriptor senyor Claude Farrere.

Una confusió enorme es produí entre les nombroses persones que s'havien reunit per acompanyar el President en llur visita a l'Exposició, i, aprofitant aquest instant, l'assassí procurà fer-se escapol, però fou immediatament detingut pel cap del Servei de Seguretat, senyor Guichard, que el desarmà i el lliurà als agents de policia.

El senyor Doumer fou ràpidament traslladat a l'Hospital Beaujon, on els

metges procediren a l'extracció dels projectils, ço que es verificà a les quatre.

El senyor Doumer, sense recuperar el coneixement, pronuncià algunes paraules incoherents.

Els metges, en vista de l'estat de gravetat del President, procediren a practicar la transfusió de sang.

Tan prompte com tingueren notícia de l'atemptat que s'havia comès, es traslladaren a l'hospital el President del Consell, senyor Tardieu, tots els ministres i el gendre del senyor Doumer.

A l'Eliseu acudiren per a inscriure's en les llistes nombroses personalitats polítiques, l'Emir Fayçal i molts membres del Cos Diplomàtic.

CLAUDE FARRERE I PAUL GUICHARD HAN RESULTAT FERITS

París. — La confusió que es produí als voltants de l'Exposició del Llibre, en el moment de l'atemptat, féu suposar que aquest havia tingut lloc al carrer. El crim ha estat comès dintre l'Exposició, quan el President anava a entrar a la segona sala. En aquell moment un rus ha disparat cinc trets: tres contra el President, un altre con-

tra el novellista Claude Farrere i un altre contra Paul Guichard, el qual pogué desarmar l'assassí.

Aquest ha quedat a disposició de la policia del barri de Roule.

L'ESCRITOR FARRERE ABANDONÀ L'HOSPITAL

París. — A les 17'45 l'escriptor Claude Farrere abandonà l'hospital, portant el braç en xarxa.

LA CAPELLA ARDENT

París, 7. — El cadàver del President de la República ha estat portat al Palau de l'Elisi on ha quedat establerta la capella ardent.

Durant el matí han desfilat davant les despulles del senyor Doumer el Govern el ple, cos diplomàtic i altres altes personalitats de política.

En les immediacions de l'Elisi s'ha muntat un servei d'ordre per a contenir la gran gentada que desitja desfil·lar davant el cadàver el que resulta materialment impossible.

Els funerals nacionals que es celebraran al senyor Doumer prometen ésser un grandios acte d'expressió del sentiment que ha produït a tot el país el bàrbar assassinat.

PARIS, 7 (URGENT). — AQUESTA MATINADA, A LES QUATRE I QUARANTA MINUTS, HA MORT EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA FRANCESA, SENYOR DOUMER.

DADES BIOGRAFQUES

D'aprenent de gravador a president de la República francesa

Fa 76 anys, un operari de la Companyia de Camins de Ferro d'Orleans fou enviat a una ciutat del centre de França, on es construïa una nova línia. Es deia Joan Doumer, i anava acompanyat de la seva muller.

La seva categoria era la de capatàs i manava una secció de sis treballadors en les obres de l'esmentada línia, que es dirigia a Aurillac.

Guanyava llavors Doumer dos francs i mig per dia. Però la vida era, fa setanta-sis anys, un "xic" molt més barata que en l'actualitat, i, per cinc francs al mes, els esposos Doumer trobaren a Aurillac una caseta independent, de poques comoditats, però amb totes les condicions higièniques exigibles.

Es rebien milers de telegrams de condol tramesos per tot les nacions.

PER CORDIAL DEFERENCIA, EL SENYOR HERRIOT NO PARLARA AVUI A LIÓ

París. — El senyor Herriot, en vista de l'atemptat de què ha estat víctima el President de la República, i per un sentiment de deferència vers el senyor Doumer, ha renunciat a pronunciar, a Lió, el discurs que havia estat anunciat i que havia d'ésser radiat. El dit discurs serà publicat a la premsa.

El senyor Herriot ha adreçat a la família del senyor Doumer l'homenatge de la seva simpatia personal, en nom seu i del seu partit.

ANTECEDENTS DE L'AGRESSOR :-: EL PUBLIC INTENTA LINXAR-LO

París. — L'autor de l'atemptat de què ha estat víctima el senyor Doumer, nasqué el 29 de juny de 1895 a Labenskaya, i fa sis mesos fou objecte d'un decret d'expulsió.

En un carnet, en el qual sembla acostumava anotar els seus pensaments, s'ha trobat una frase que indica que l'acte realitzat havia estat premeditat.

Gouloff residí dos anys a Praga. La seva dona resideix a Mònaco i s'han donat ordres perquè quedés a disposició de les autoritats.

Quan els agents el tragueren de la Comissaria, la multitud intentà diverses vegades apoderar-se d'ell, demanant amb grans crits la mort de l'assassí.

Aquest se sap que s'ocupava activament de política i que a Mònaco havia aconseguit agrupar un cert nombre de partidaris.

COM L'AGRESSOR VA ENTRAR A L'EXPOSICIO

París. — Els magistrats han procedit a l'interrogatori de Gouloff, i es té la impressió que tracta d'exagerar el seu estat.

El jutge d'instrucció ha manifestat que no sap si es tracta d'un boig, d'un hàbil simulador o d'un home atontat encara pels cops que rebé quan la multitud volia linxar-lo.

Quan el senyor Doumer fou objecte de l'agressió acabava de comprar un llibre a l'escriptor Paul Achard i n'hi havia ofert un altre l'escriptor Claude Farrere; aquest darrer, per la seva part, n'havia venut un a l'agressor, dedicant-lo a Paul Brede, que és el nom que donà el comprador.

LA TASCA DE LA POLICIA

París. — La policia està practicant (Segueix a la pàgina 7)

Poc temps després la família es veié augmentada en néixer el que fins ara ha estat president de la República Francesa: Poul Doumer. I cal esmentar les dificultats en què es trobà, anys a venir, per assolir l'alt lloc que suava ocupava.

Poc temps després del naixement del primogènit, i acabats els treballs del camí de ferro d'Aurillac, la família Doumer es va traslladar a París, on nasqué un altre fill.

Poc després, però, va morir el pare Doumer, i la família va quedar en la misèria més gran, veient-se la mare obligada a treballar sense descans per mantenir i donar instrucció a llurs fills.

El més gran, Paul, va a l'escola i ben aviat és un aprofitadíssim alumne...

Als dotze anys, Paul, imposat per les necessitats, deixa l'escola i es col·loca, com aprenent de gravador, en un taller del carrer de Turenne, on guanya, al cap d'algun temps, cinquanta francs per mes, que representen un ajut molt gran per als seus.

Però el noi, la necessitat de treballar del qual va fer abandonar-li l'escola, se sent impulsat per la necessitat d'ésser quelcom, i es decideix a estudiar, freqüentant cursos de nit.

Als 18 anys acaba, amb brillants notes, el batxillerat, continuant al taller de dia i de nit estudiant a les biblioteques.

Poc després presenta a l'Acadèmia de Ciències diversos treballs, i més tard aconsegueix ésser nomenat professor de matemàtiques, deixant, en aquell moment, d'ésser simple operari de taller.

Mentrestant, i relacionat amb la família d'un dels seus condeixebles de l'escola de nit, pretén una germana del seu amic, però el pare de la noia, antic inspector d'ensenyança, li diu que no li concedirà la seva filla fins que no hagi obtingut el títol de llicenciat en ciències.

Amb gran energia, Paul seguei els seus estudis, i en poc temps va aconseguir diploma i muller.

Als 21 anys, contrau matrimoni i passa a viure a una ciutat del sud de França, on ocupa una plaça de professor en un Liceu d'ensenyament, tasques que alternà amb la direcció del periòdic "La Tribune".

Del casament en van néixer vuit fills, tres dels quals van morir a la guerra gran, i encara més tard, un altre, metge militar, deixà d'existir, a conseqüència de les ferides rebudes a la guerra.

En 1888 fou elegit, per primera vegada, diputat representant el Departament de l'Aisne, formant part de la minoria radical. En 1889, havent estat derrotat en unes eleccions, el president de la Cambra, F. Floquet, el nomenà secretari seu. Dos anys després era elegit per Auxerre i després en 1893, havent-se distingit notablement per la seva laboriositat i eloqüència, fou honorat amb la cartera de Finances, comptant aleshores 38 anys.

En 1896, fou nomenat governador general de la Indoxina, càrrec que des-empenyà fins 1902 en què el districte de Laon el portà a la Cambra.

En 1905 fou president de la Cambra, i l'any següent es presentà candidat a la presidència de la República, essent derrotat per Armand Fallières, president del Senat.

En 1917 fou ministre d'Estat; en 1921 i 1925 d'Hisenda; en 1929 president de l'alta Cambra, i en maig de 1931 és elegit president de la República...

Com a escriptor, té dues obres remarcables: "L'Indo-Chine française" i "Le livre de mes fils".

Heu-vos ací la corba de la vida de Paul Doumer, que de simple aprenent de gravador, sapigué elevar-se, pel seu propi esforç, a la més alta magistratura de França... — J. R. G.